

ling for sig. Jeg skal med Hensyn til de herunder hørende Vædringsforslag gjøre opmærksom paa, at der til § 14 er stillet tvende Vædringsforslag, under Nr. 4 og Nr. 5, der forholde sig saaledes til hinanden, at, hvis Forslaget under Nr. 4 vedtages, vil Forslaget under Nr. 5 ikke komme under Afstemning. Det er altsaa Lovforslagets §§ 1—14 med de dertil stillede Vædringsforslag, der sættes under Forhandling. Den 3die Landskingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) har Ordet.

Tobiesen: Paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg tillade mig at motivere vort Vædringsforslag til § 1. Det vil være i det høie Things Grindring, at jeg, ligesom en æret Taler her ligeoverfor (Haffner), under denne Sags 1ste Behandling henledede Opmærksomheden paa, hvor varsom man burde være med at overføre den Forbindelse, der nu finder Sted mellem adskillige Kjøbstæder og de dermed forbundne Landdistricter og mellem saadanne Sogne, som danne en Commune. Den høitærede Indenrigsminister henlede da Opmærksomheden paa, at de herom handlende Bestemmelser i § 1 vare tagne fra Anordningen af 13de August 1841, og at Tanken med dem ikke kunde være, at Administrationen nu vilde stille sig anderledes end tidligere ligeoverfor en saadan Adskillelse som den, der var omtalt i § 1. Den saaledes foretagne Overslyttelse af Bestemmelserne herom i Anordningen af 1841 er nu, forsaavidt Spørgsmaalet om to Sognes Adskillelse angaaer, fæet omtrent ordlydende, idet man forsaavidt har fastholdt det Udtryk, at særegne Omstændigheder skulde tale for Adskillelsen. Hvad Adskillelsen mellem en Kjøbstad og et Landdistricter angaaer, da har man derimod ikke ved Overslyttelsen vedligeholdt den samme Ordspøining eller den samme Redaction, som var brugt i Anordningen af 13de August 1841, idet den Passus af § 1 i Anordningen af 1841, som indeholdes i vort Vædringsforslag, er udeladt her i Lovforslaget. Jeg anseer nu vissefelig ikke dens Tilføielse for at være af nogen særegen Betydning ligeoverfor Indenrigsministeriets Myndighed til at bestemme Adskillelsen; men, naar jeg dog tillige med mine Medforslagsstillere

anseer det for at være af væsentlig Betydning, at denne Passus kommer ind igjen, da er det, fordi man ved dens Udeladelse kunde fremkalde den Forestilling i Landdistricterne, at Stillingen nu var en anden end tidligere, og fordi man derved kunde opvække en Lyst hos Landdistricterne til, naar der kom en Meningsulighed mellem dem og den Kjøbstad, hvortil de høre, da at prøve paa at faae en saadan Adskillelse effectueret som den, der er stillet Udfigt i § 1. Jeg maa, overensstemmende med hvad jeg yttrede i Begyndelsen af disse Bemærkninger, ansee det for yderligt uehdigt, om der overhovedet skulde skee Forandringer i de saaledes gennem mange Aar udviklede Forhold, og jeg finder det derfor ønskeligt, at man, idet man vil conservere den nu bestaaende Tilstand, tillige conserverer de hidtil benyttede Udtryk i Anordningen af 1841, for ikke at fremkalde en Misforstaaelse, der, som sagt, kunde give Anledning til Rivninger, som jeg maatte betragte som meget uehdige. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Vædringsforslaget til § 1 til det ærede Things Vedtagelse.

David: Formanden har allerede gjort opmærksom paa, at de to Forslag til § 14, hvorunder blandt Andre ogsaa jeg har sat mit Navn, ere saaledes at forstaae, at det andet af dem kun er fremstillet subsidiairt for det Tilfælde, at det første ikke skulde blive vedtaget, og at altsaa, hvis det første under Nr. 4 bliver vedtaget, det andet under Nr. 5 da falder bort. Jeg skal nu paa mine Medforslagsstilleres og egne Begne først udtale mig om Forslaget under Nr. 4 og derpaa gaae over til Forslaget under Nr. 5 som det subsidiaire. Det synes at være en billig Fordring, at den Mand, som vælges til Formand, og som saaledes maa paatage sig det Hverv, der baade er mere byrdefuldt og i visse Henseender ogsaa mere ansvarsfuldt end alle de øvrige Sogneraadsmedlemmers Hverv, ogsaa kommer til at nyde et vist Fortrin fremfor de Andre, saaledes at hans Stemme da gjør Udslaget, naar Stemmerne ere lige. Det synes mig at være at drive Lighedsprincippet noget vel vidt, naar man troer, at man ikke kan indrømme ham